Beosound A9 (Limited Edition) [↖]
Erdem Akan for Bang & Olufsen (2023)

Erdem Akan

Turkish Reforms Collection • Bang & Olufsen A6 Collabration

Erdem Akan's Turkish Reforms collection reimagines cultural heritage not as a fixed aesthetic reference, but as a dynamic system open to reinterpretation. Drawing from Turkish visual and material culture, Akan deconstructs familiar motifs—ceramic forms, textile patterns, architectural traces—and rebuilds them using contemporary materials, methods, and scales. In pieces like the Grandbazaar Sofa or Hadji Bowl, historical and domestic symbols are reconfigured to reflect today's design language without severing their cultural roots.

Akan's practice often bridges industrial design with speculative storytelling. His collaboration with Bang & Olufsen—in which Anatolian ceramic archetypes are reinterpreted through sound objects—extends this philosophy further, blending function, tradition, and new media. Whether through digital fabrication or handcrafted interventions, his work invites reflection on what is inherited, what is altered, and what design can become when tradition is treated as material, not monument.

Erdem Akan'ın Turkish Reforms koleksiyonu, kültürel mirasa sabit bir estetik referans olarak değil, yeniden yorumlamaya açık dinamik bir sistem olarak yaklaşır. Türk görsel ve maddi kültüründen beslenen bu koleksiyonda; seramik formlar, tekstil desenleri ve mimari izler gibi tanıdık ögeler parçalanır, çağdaş malzeme, teknik ve ölçeklerle yeniden inşa edilir. Grandbazaar Sofa ya da Hadji Bowl gibi parçalar, tarihsel ve gündelik sembolleri bugünün tasarım diliyle yeniden kurgularken, kültürel kökleriyle bağını koparmaz.

Akan'ın pratiği çoğu zaman endüstriyel tasarımı spekülatif anlatılarla buluşturur. Bang & Olufsen ile gerçekleştirdiği iş birliğinde, Anadolu seramik arketipleri ses nesneleri üzerinden yeniden yorumlanır; işlev, gelenek ve yeni medya bir araya gelir. Dijital üretim tekniklerinden el işçiliğine uzanan bu yaklaşım, miras alınanı, dönüştürüleni ve tasarımın neye evrilebileceğini sorgulamaya davet eder—geleneği bir anıttan çok, bir malzeme gibi ele alır.













Could you briefly describe your design practice and project?

I define myself as a designer, curator, educator, and someone who enjoys working across disciplines. My background combines mechanical engineering, product design, and design management—but I mostly consider myself self-taught. I like to work with opposites, to find balance between what might not seem to belong together. In that sense, I think I'm quite similar to the city I come from—Istanbul.

I named the piece Sound Garden because it was about finding harmony within contrast. The motif, originally created by Salih Sarıçam, carries a classical spirit, but I wanted it to resonate in a new context. It wasn't about applying tradition it was about letting it become part of something contemporary without losing its roots.

Tasarım pratiğinizden ve bizimle paylaştığınız projelerden kısaca bahsedebilir misiniz?

Yaptıklarım üzerinden kendimi tanımlayacak olursam; tasarımcı, küratör, eğitmen ve farklı disiplinlerle çalışmaktan keyif alan biri olarak tarif edebilirim. Arka planımda makine mühendisliği, ürün tasarımı ve tasarım yönetimi var ama aslında kendimi esasen alaylı sayarım. Zıtlıklarla çalışmayı, ilk bakışta bir araya gelmeyecek şeyler arasında denge kurmayı seviyorum. Bu açıdan doğup büyüdüğüm İstanbul'a çok benziyorum diyebilirim.

Tasarıma Sound Garden adını verdim çünkü bu iş, tezatlıklar içinde bir uyum bulmakla ilgiliydi. Motif, aslında Salih Sarıçam tarafından yaratılmış; klasik bir ruha sahip ama ben onun yeni bir bağlamda yankılanmasını istedim. Geleneksel olanı doğrudan uygulamak değil, onu çağdaş bir yapının parçası haline getirip köklerini kaybetmeden yeniden var etmenin peşindeydim.

Do you find yourself more influenced by Western references or Eastern influences?

Here's how I see it:

a Japanese eats sushi, an Italian eats pasta, and I eat kebab. We all have the same digestive system, but if the input is different, the output will be different too. Design works the same way. We might use the same tools, the same software—but what those tools pass through is never the same. In my case, it's shaped by Istanbul, by Anatolia, by everything that makes up the cultural fabric of Türkiye. Whatever I look at, I digest it through that context. And naturally, what comes out carries that imprint.

Pratiğinizde daha çok Batı'dan mı, Doğu'dan mı ilham alıyorsunuz?

Şöyle düşünelim:

Japon sushi yer, İtalyan makarna, ben de kebap. Hepimizin sindirim sistemi aynı ama yediğimiz şey farklıysa, çıkan da haliyle farklı olur. Tasarım da böyle. Aynı araçları, aynı yazılımları kullanıyoruz belki ama içinden geçtiğimiz kültür bambaşka. Benimki İstanbul'dan, Anadolu'dan, Türkiye'nin tamamından şekilleniyor. Neye bakarsam bakayım, onu kendi coğrafyamdan süzüp sindiriyorum. O yüzden çıkan şey de buraya ait oluyor.

How would you describe the approach to creativity and design in Turkey?

There's a lot of creative energy in Turkey, but the systems to support it aren't always in place. We have a rich cultural heritage and a strong craft tradition, but long-term thinking or structured support can be limited. That tension, however, creates a productive space for new ideas. Especially in recent years, I see younger designers who are globally aware but still deeply connected to their local context. That search for balance feels incredibly valuable to me.

Türkiye'deki yaratıcılığa ve tasarıma olan yaklaşımı nasıl tanımlarsınız?

Türkiye'de yaratıcı enerji çok yüksek ama bu enerjinin akacağı kanallar her zaman açık değil. Büyük bir kültürel mirasımız, güçlü bir zanaat geleneğimiz var ama sistematik destek ya da uzun vadeli düşünme imkânı her zaman yok. Yine de bu çatışma alanı, yeni bir şey üretmek için verimli bir zemin yaratıyor. Özellikle son dönemdeki genç kuşak, hem dünyaya açık hem de kendi bağlamıyla güçlü bir bağ kurabilen işler yapıyor. Bu denge arayışı bence çok kıymetli.

What was the creative decision or motivation behind this project?

The brief was very simple—almost entirely technical. That kind of open space can be a bit intimidating at first. Whatever I did, it had to respect the character of the A9 and still speak in my own language. So I followed my instincts. My hand naturally reached for what felt familiar—motifs I've known since childhood, from tiles, books, street corners. What calmed me was the idea of building something new out of something known. It wasn't about copying tradition, but translating it into a voice that belongs to today.

Bu projeyi oluştururken sizi yönlendiren yaratıcı karar veya motivasyon neydi?

Brief oldukça basitti—neredeyse sadece teknik sınırlamalardan ibaretti. Bu kadar geniş bir özgürlük alanı başta biraz tedirgin edici bile oldu. Ne yaparsam yapayım, hem A9'un karakterine yakışmalıydı hem de benim durduğum yerden konuşmalıydı. Bu durum beni içgüdülerime yönlendirdi. Elim, tanıdık olanı aradı—çocukluğumdan, çevremden bildiğim motifleri. Beni rahatlatan şey, o tanıdık yapının içinden yeni bir şey üretme fikriydi. Geleneği birebir taşımak değil, onu bugüne ait bir dile dönüştürmek istedim.



Beosound A9 (Limited Edition) [↗]
Erdem Akan for Bang & Olufsen (2023)



Why does culture play a meaningful role in your work?

Because without culture, design becomes just styling. I don't see culture as something I borrow—it's the material itself. It's the thing that makes an object speak, not just look good. When you embed culture into a piece, it carries memory. It resonates. I'm not interested in surface beauty. I'm interested in the kind of beauty that lingers—something that feels familiar even if you don't know why.

Kültür, çalışmalarınızda neden önemli bir ilham kaynağı?

Çünkü kültür olmazsa, tasarım sadece biçimlendirme olur. Kültürü bir yerden alıp eklediğim bir şey gibi görmüyorum—bizzat malzemenin kendisi o. Bir nesneyi sadece "güzel" göstermekle yetinmeyip, ona bir şey söyleten, hafıza taşıyan şey kültür. Yüzeyde kalan estetik beni çok ilgilendirmiyor. Ben daha çok akılda kalan, nedenini tam bilmesen bile sana tanıdık gelen o derin güzelliğin peşindeyim.

Is there a particular element of Anatolian culture that resonates with you most?

Not a single element, but the layered nature of it all. Different times, beliefs, languages, and forms piled on top of each other—none of them fully erased, just transformed. That richness always sparks curiosity in me. Nothing is flat; there's always something beneath the surface. That's what I love about design too: meaning that hides in the layers. What Anatolia offers is depth—and I like playing with that depth.

Anadolu kültüründe sizi en çok etkileyen unsur/unsurlar nedir?

Tek bir unsur değil, o çok katmanlı yapı. Farklı dönemler, inanışlar, diller, formlar üst üste birikmiş ama hiçbirisi tamamen silinmemiş—hepsi bir şekilde kalmış, dönüşmüş. Bu zenginlik bende hep bir merak uyandırıyor. Hiçbir şey düz değil, her şeyin altında başka bir şey var. Tasarımda da bunu seviyorum: yüzeyin altına gizlenmiş anlamları. Anadolu'nun sunduğu şey, derinlik. Ben de o derinlikle oynamayı seviyorum.